

... ובפרט בשבת קודש ערב ראש חודש, שעצם ענין ר"ח הוא התגלות אור המכוסה, "כזה ראה וקדש" (ר"ה כ.), ועיקר התכסות האור, הוא בערב ראש חודש, כידוע מאמרם ז"ל (ר"ה כ:) כ"ד שעי מכסי סיהרא, ובכל זאת כשערב ראש חודש בשבת יש לו הפטרה בפני עצמו, כמו כל מועד בפני עצמו, וכמו ראש חודש גופא כשחל בשבת, אף שבמשנה (מגילה פ"ג מ"ד) איתא רק "לכל מפסיקין בראשי חדשים", ועם כל זה אנו מפסיקין וקורין גם בערב ר"ח כשחל בשבת הפטרה מיוחדת, וההפטרה הוא "מחר חודש ונפקדת", דהיינו שאף בערב ר"ח דמיכסי סיהרא, והאור סתום, תדע נאמנה כי הישועה קרובה להגלות ותיכף מחר "ונפקדת" (כלשון עבר שיתגלה שגם בעבר נפקדת בפקודת הישועה), וההתכסות היה עצם ההתגלות.

ויש לומר שהפטרת "מחר חרש" הוא ביחוד ערב ראש חודש כסלו, כי כבר דברנו מזה שלא נאמר מפורש בקרא באיזה חודש היה הדבר הזה, ואם כי כשהוא הפטרת כל ערב ר"ח בשבת בוודאי נמצא הענין הזה בפנימיות כל חודש בחדשו, אבל ביחוד יש לומר על החודש כסלו, שהוא דבר הלמוד מענינו של הפרשה שאמר לו יהונתן לדוד: וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִים צָדָה אוֹרָה, ויריית החצים בהכרח להיות בקשת, ולמה לא אמר לו שיקח קשת ויירה החצים, וכמו שאמר יצחק אבינו ע"ה (בראשית כו, ג) שֶׁאֵין בְּלִיָּה תִלְיָה וְקִשְׁתְּךָ יֵצֵא הַשָּׁדָה וְצוּדָה לִי.

אך יש לומר שלכן לא הרצרך להזכיר לו קחת הקשת, מפני שמחר חודש היה על ר"ח כסלו שנמצא בו כח הקשת דקדושה, וכדאיתא בספר יצירה (פ"ה מ"ב) המליך אות ס' בשינה וכו' וצר בהם קשת בעולם וכסלו בשנה וכו'. ועל הקשת הזה עשה לו הסימן על "מחר חודש, ונפקדת, ואני שלשת החצים צדה אורה", כי הקשת של כסלו בוודאי יש לו שייכות עם ראש השנה, שמצוותיו בתקיעה שברים תקיעה שנקראים בזה הקדוש ובתיקון הקדוש בכמה דוכתי קש"ת, וכזה נעשה אז פקידת כל הישועות, שנפקדו בו שרה רחל וחסה (ר"ה י.), דאיתא זכירה זכירה פקידה פקידה, ואז הכל "בכסה" - בהתכסות, ובחודש כסלו שהוא זמן האור יוצא הכל לאור ונעשה מהתש"ת - קש"ת כג"ל. ובערב ר"ח גם הקשת עוד בהתכסות, על זה אמר: "מחר חודש ונפקדת", שיתגלה הפקודת ישועה שהיתה גם בעודה בהתכסות קרובה להגלות. ועל זה נתן הסימן: "ואני שלשת החצים צדה אורה", שהוא שלשה הקולות הכוללים של ראש השנה שמצטרפים לקשת וכג"ל.

והמכון בזה יש לומר, שכמו שבר"ה באו קולות הקשת הנ"ל לבטל כל שטן ופגע רע שבכללם הם ישמעאל ועשו - קשת וחרב, ואז נעשה הביטול של קליפת ישמעאל, שעיקר כחו בקשת, ונזכר לידתו בהקריאה של ראש השנה ונאמר עליו שם (בראשית כא, כ) ויהי רובה קשת, כן בזה הזמן שמגיע החודש כסלו, שקוראין בסדרה זו לידת עשו, ואף שעיקר עסקו וחיותו בחרב, בכל זאת נקרא גם "איש יודע ציד", וגם יצחק אבינו ע"ה אמר לו "תליך וקשתך", מאיר אור הקשת דקדושה של כסלו, לבטל גם שניהם, עשו וישמעאל יחדיו, בכח תורה ותפלה שנקראים "בחרבי ובקשתי" (בראשית מח, כב וברשי" שם), ובפרט בשבת קודש זה, שסיום הסדרה - "וילך עשו אל ישמעאל" להוסיף רשעה על רשעתו, בוודאי הזמן ועת הכשר שיאבדו ויבערו שניהם יחדיו והיתה לה' המלוכה, אמן.

שבת מיוחדת, לובלין (פר' תולדות, ס"ב ערב ר"ח כסלו תרס"ז. יע"ש באריכות)